

Espanya 1700

Núria Rial, soprano. Accademia del Piacere: J. Rose, viola da gamba; R. Alqhai, violone; Carles Blanch, guitarra barroca; J. Núñez, clavecí; Fahmi Alqhai, viola de gamba soprano i baixa i direcció. Festival Internacional de Torroella de Montgrí. Espai Ter. Dijous 11 d'agost de 2022. Va ser un moment històric important a Espanya per la introducció de l'estil italià i no pocs mestres es van sumar a aquest nou espai musical ple de vitalisme.

Xavier Paset • [original](#)

Núria Rial Mercè Rial

Núria Rial, soprano. Accademia del Piacere: **J. Rose**, viola da gamba; **R. Alqhai**, violone; **Carles Blanch**, guitarra barroca; **J. Núñez**, clavecí; **Fahmi Alqhai**, viola de gamba soprano i baixa i direcció.

Festival Internacional de Torroella de Montgrí. Espai Ter. Dijous 11 d'agost de 2022

Va ser un moment històric important a Espanya per la introducció de l'estil italià i no pocs mestres es van sumar a aquest nou espai musical ple de vitalisme. Sebastián Durón i José de Nebra (amb una evolució estètica posterior molt personal) en són dos grans exemples. L'espectacle va començar amb una *Pavana* de F. Guerau que demostrava l'esplendor sonor obert i personal dels professors de l'Accademia sempre coratjosos i refinats. Núria Rial és una soprano que ha enfrontat amb èxit repertoris d'èpoques i estètiques ben diverses. En aquest programa, que es pot escoltar íntegrament en el disc premiat *Muera Cupido*, Rial feia gala d'una molt bona línia vocal, potser massa sòbria però amb mestria per reportar l'escriptura d'òpera i sarsuela dels mestres hispànics.

L'Accademia del Piacere van ser uns acompanyants esplèndids amb colors i energia instrumental per fer reeixir tot l'espectacle. Fahmi Alqhai és un violista trepidant que s'ha atrevit a buscar nous camins interpretatius per aquest instrument. A la viola de gamba soprano Alqhai va estar eloqüent liderant una formació de sonoritat fastuosa que en els moments *a solo* van oferir marionas, canarios, folias i xácaras molt ben rebudes per tot el públic. Pel record queda especialment la *Pastorella che tra le selve* magníficament perfilada per tots ells. No cal dir que va ser un *piacere* esplèndid i un regal més de la direcció artística del festival de Torroella que amb les absències degudes a la pandèmia s'han convertit en el referent de la música antiga a les comarques gironines.

[Facebook](#) [Twitter](#) [Linkedin](#) [Whatsapp](#) [Telegram](#) [Correu electrònic](#)

